

1931-12-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Erik Theodor Werenskiold

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription
Måske et brev der aldrig blev sendt. Der er ingen sluthilsen.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Rosenvangen 10 decbr. 1931

Kære Ven. 'Tak for den titel. Du har vist mig, jeg burde måske hermed være for-
nøjet, men jeg forstår så godt Din usikkerhed i spørgsmålet om, hvorledes det er bedst
at stille sig overfor sin søns arbejder. Ser Du, jeg har også en søn, der er kunstner, og jeg
har tilmed haft en fader, som var en udmærket kunstner, og som hjalp mig meget, da jeg
begyndte at male med oliefarve, og han har både den gang og mange gange åbnet øjnene
på mig, givet mig gode anvisninger, udmærket kritik og kærlighed til gammel kunst, stor
kunst. Men jeg mistede ham, da jeg var omkring 18 år, så jeg kan sige helt ægte, hvordan
forholdet vilde have udviklet sig. Jeg mener dog at huske en tid, hvor jeg følte en liden
ved ikke at føle hans øjne over mine arbejder. Det var måske dømt af uvej, senere har
jeg så gerne villet tale med ham om kunst, men det skulde altså ikke være. Han var
så god en fader, som jeg overhovedet kan tænke mig, og det kan godt være, at han
efterhånden vilde have inddækket sin kerne til de stunder, jeg selv vilde henvende
mig til ham, for at høre hans mening. I hvert fald har jeg været meget varsom
med at kritisere min søn, og da han ikke er let tilgængelig og sjældent spørger om
min mening, arbejder han, som det passer ham selv, og jeg tror, det er bedst
på den måde. Sine øjne bruger han godt nok, og hvad kammerrater og venner
siger, hører han vel så meget, som han behøver, og kritik af ens samtidige er
den mest tidsvarende. Jeg spørger af og til ham til råds, og han råder godt.
Der er også den ting at tænke på, at nu om stunder stiger der jo efter det
personlige, og hvis en søns kunst ligner faderens, så er det jo rent galt.
Har Din søn lyst at studere den gamle kunst, så må jeg tro, at der venter
ham stort udbytte af en Italienrejse, og Piero dei Franceschi er utvilsomt
synes jeg. Man kan vel set hans arbejder i Arezzo? Hans (mødre) bedste billede
i Christi opstandelse så jeg på rådhuset i Sansepolcro, en højtliggende
by, fra Arezzo fører en bjergbane dertil i kort tid, men om billedet endnu

er på rådhuset der, ved jeg ikke, nu samler de jo så meget bammen i special-
museer der nede. Det de unge laver, kan det vist være skidt for os gamle at
se på, selv om det langt fra alt er godt, og først forekommer os forfærdende,
der kan dog også deri være en nyttig berøst af vor egen tid. Måske ikke
sagt, at de unge har fundet de vide sten. Hver til finder sit korn, store
eller mindre, og strømmen går som den må og kan, tidens skal nok vide
hvad der sker, den er blot så længe om det. Men lad mig ikke tale i orakelsprog.
Når jeg nu spørger en ung kunstner om hvad han synes om det eller det billede, får jeg
en berøst ganske forskellig fra den som lød i min ungdom, da man gik ud fra lighed
med det man så direkte i naturen; der er nu noget friere, for mig vanskeligere
ved bedømmelsen nu.